

Пътят ѝ на журналист тръгва от в. „Земеделско знаме“, минава през „Кооперативно село“ и най-дълго се задържа в списание. „Жената днес“ където се пенсионира. Пише главно на селскостопански теми, но повече я влекат проблемите на държавната и социалната политика, интересува се от културата, манталитета и морала на съвременното общество.

В началото на осемдесетте години започва **първото сериозно журналистическо проучване** във времето на тоталитаризма - изучава женската престъпност у нас и успява да влезе за кратко в затвора. Плод на проучването е „Сивият дом“, определена за най-добрата публицистична книга за 1986 г в традиционната анкета на в. „АБВ“ с читателите. Успехът на „Сивият дом“ окончателно наклонява везните на професионалните ѝ интереси към писателството.

Петрунова е **автор на 18 романа** и на 3 публицистични книги. Всяка нейна творба разкрива пристрастията ѝ към остри проблеми на съвременността.

Характерно за книгите ѝ е тяхната достоверност. Това се дължи на сериозните дори педантични проучвания, които тя прави преди да започне самото писане. Известна е с дързостта си да живее живота на своите герои. Още през осемдесетте години на миналия век тя наложи своя стил, общувайки с крадли, проститутки, измамнички и убийци както в затвора, така и извън него. Наскоро след публикуването на „Сивият дом“ тя се превъплъти в „пациентка“ на Клиниката по алкохолизъм и наркомании в Суходол и написа „Фатални отклонения“. Първа от българските писатели подхвана темата за мафията и я разработи в над десет романа. Тя избягва да дава сведения за първоизточниците си, но се знае, че известно време е работила в мафиотско заведение. Последното ѝ пребиваване е в клошарското общество, след което пише романа „Очите на сърцето“.

ХАРАКТЕРИСТИКИ

Наричат я „**Живата съвест на времето**“ заради куража ѝ да навлиза в най-взривоопасните зони на обществото, за да опише събитията и хората такива, каквито са. Определят творчеството ѝ като своеобразен летопис на прехода, защото повечето ѝ книги са посветени на отделни етапи от това бурно време в нашата история. Читателите разпознават в героите на Петрунова действащите в момента играчи на обществената сцена. Виждат различните лица на властта, запознават се с задкулисните

игри на политиците. Надникват и в мистериозния свят на ъндърграунда, където престъплението е нормалната форма на съществуване. Безкомпромисна, към всички прояви на безчестието и лъжеморала, тя се утвърди като градивен критик на политиката и поведението на управляващите и на управляваните.

Известна е като „**Българската Агата Кристи**”, защото повечето от творбите ѝ са с криминален сюжет. За разлика от именитата англичанка, тя използва увличащата криминална интрига, за да разкрие най-сериозните политически, икономически, нравствени и социални проблеми на времето. Особено важни, за нея са причините, които превръщат човека в престъпник. Чрез героите си тя прониква дълбоко в психиката на съвременния човек, а чрез действието показва язвите на обществото. С право мнозина критици я слагат сред авторите, превърнали криминалния роман в сериозна литература.

Сърцевед я наричат любителите на истории за най- съкровено у човека: любовта, страданието, амбицията, самотата. На тази тема са посветени романите ѝ: „Жена на прицел”, „Вила Мистерия”, „Присъствие на мъж” ”Звездите слизат на земята”, „Очите на сърцето” и др.

Страстен привърженик на общочовешки ценности - това е мнението на повечето нейни почитатели. Всяка нейна книга е арена на епичната борба между доброто и злото в нашия свят. Тя е и зов за повече красота, доброта, любов, честност и разбирателство. Петрунова неизменно призовава читателите си към съзиданието, внушава им, че човек напредва, движен от позитивната енергия. От всяка нейна творба, дори от най-мрачните, лъха оптимизъм, които запалва надеждата за промени.